

Noong unang siglo, ang angkla ay isang simbolo ng pag-asa at katatagan para sa mga Kristiyanong dumaranas ng pag-uusig. Ang mga anchor ay matatagpuan sa maraming mga inskripsiyon sa mga catacomb ng Roma, at sila ay isinusuot ng maraming mga Kristiyano bilang tanda na ang kanilang pag-asa ay kay Kristo lamang. Ang pinagmulan ng simbolong ito ay matatagpuan sa Hebreo 6:19 ,
“Na siyang pag-asa na mayroon tayo bilang isang angkla ng kaluluwa, parehong sigurado at matatag.”

=====

Pagbasa sa Lumang Tipan – Awit 62:1-12

Pagbasa sa Bagong Tipan – Tito 2:1-15

Paano Tayo Dapat Mamuhay “Ang Pagpapatunay ng Ating Kaligtasan” 1 Pedro 1:13-17

Pastor Wayne J. Edwards

Ang tema ng lahat ng kasulatan ay ang plano ng Diyos para sa pagtubos ng tao –

ibig sabihin, ang ating walang hanggang kaligtasan. Ang unang kabanata ng unang sulat ni Pedro ay tumatalakay sa tatlong aspeto ng ating walang hanggang kaligtasan.

- **Ang Katiyakan ng ating Kaligtasan** – Tayo ay pinili, kay Kristo, ayon sa paunang kaalaman ng Diyos Ama, sa pamamagitan ng nagpapabanal na kapangyarihan ng Banal na Espiritu, para sa pagwewisik ng dugo ni Jesus, at ang pag-aalinlangan na ito ay ang pagdududa sa pag-ibig ng Diyos para sa. tayo bilang mga makasalanan, at ang gawain ni Kristo sa krus upang iligtas tayo.
- **Ang Pagdiriwang ng ating Kaligtasan** – binabanggit ng Bibliya ang kasaysayan at misteryo ng ating kaligtasan, na kakaunti lamang ang nalalaman ng maraming Kristiyano. Sinabi ni Pedro na ang tema ng ating kaligtasan ay sentro ng:
  - Ang inspirasyon ng propeta -

- Ang paghahayag ng Banal na Espiritu -
- Ang pagpapahayag ng Apostol -
- Ang pagsisiyasat ng Anghel -
- **Ang Pagpapatunay ng ating Kaligtasan** – ang mga tumanggap ng kaloob ng Diyos na walang hanggang kaligtasan ay nasa ilalim ng obligasyon sa Diyos, sa iba, at sa kanilang sarili na mamuhay ayon sa kanilang tungkulin; upang ipakita ang larawan ng Diyos sa mundo sa pamamagitan ng:

1. Pamumuhay sa Pag-asa – Vs.13 – “*Ituon mo ang iyong pag-asa nang lubos sa biyayang ihahatid sa iyo sa paghahayag ni Jesu-Kristo.*”

- Ang mga liham ni Pedro ay para sa mga Kristiyanong Judio na nahaharap sa matinding pag-uusig dahil sa kanilang ipinahayag na pananampalataya kay Jesus bilang ang Mesiyas, at samakatuwid ay kanilang Tagapagligtas at Panginoon.
- Gayunpaman, sa halip na makiramay sa kanila sa kanilang pagdurusa, hinamon sila ni Pedro na magalak sa kanilang pagdurusa, alam na ang kanilang pananampalataya kay Jesucristo ay karapat-dapat sa pag-uusig.
- Pinayuhan sila ni Pedro na ituon ang kanilang pag-asa sa biyaya na mapapasa kanila sa ikalawang pagparito ni Kristo sa mundong ito.
- Isinulat ni Pedro ang talatang ito na iba sa iba.
  - Katotohanan: Pinili ka ng Diyos para maligtas!
  - Katotohanan: Iniingatan ng Diyos ang iyong walang hanggang kaligtasan!
  - Mapilit na utos: Ilagay ang iyong pag-asa sa biyayang iyon!
- Ang Pag-asa at Pananampalataya ay may parehong diwa:
  - Ang pananampalataya ay tumitingin sa likuran at tinatanggap ang Salita ng Diyos tungkol sa kung ano ang Kanyang ginawa.
  - Umaasa ang pag-asa at tinatanggap ang Salita ng Diyos sa Kanyang ipinangako na gagawin.
  - Ang unang obligasyon natin sa Diyos para sa lahat ng Kanyang ginawa para sa atin ay ang mamuhay ng may pag-asa, hindi para sa pagpapanumbalik ng mga gawain ng mundong ito, kundi sa ating kaluwalhatian sa muling pagbabalik ni Kristo sa mundong ito.
  - Para magawa iyon, sinabi ni Pedro na ang mga Kristiyano ay dapat:
    - **Bigkisan ang mga balakang ng ating isipan** - sa halip na magkaroon ng bukas na isipan tungkol sa mga bagay ng Diyos, dapat tayong humiwalay sa mundo at ayusin ang ating mga isip sa pagbabalik ni Kristo.
    - **Maging matino** – hindi magpakalasing sa elixir ng mundo hanggang sa punto na nawawalan tayo ng pag-asa sa Diyos.
  - Upang mapatunayan ang ating kaligtasan, dapat tayong maging seryoso sa mga bagay ng Diyos, lalo na tungkol sa ating walang hanggang kinabukasan sa Kanya, dahil sa lalong madaling panahon at sa lalong madaling panahon, ibibigay natin ang pananagutan ng ating buhay sa Kanya.

2. Pamumuhay sa Kabalalan – Vs. 14 – 16 – “*Bilang masunuring mga anak, na hindi kayo umaayon sa mga dating pita, gaya ng inyong kamangmangan; ngunit kung paanong Siya na tumawag sa inyo ay banal, maging banal din kayo sa lahat ng inyong paggawi, sapagkat nasusulat, Magpakabanal kayo, sapagkat ako ay banal.*”

- Ang mga Kristiyanong namumuhay nang may pag-asa **ay naglalaan ng panahon upang maging banal** bilang paggalang sa katangian ng ating Ama sa Langit.

- Itatanong ng ilan: **“Kung pagsunod ang ating huwaran, susuwayin ba natin ang Diyos?”**
  - **Oo**, dahil tayo ay makasalanan pa rin na may aktibong kasalanang kalikasan na dapat patuloy na supilin.
- Ang ilan ay magtatanong: **“Makakamit ba natin ang pagiging perpekto?”**
  - **Hindi**, ngunit dapat nating pagsikapan ito sa pamamagitan ng hindi pagsunod sa mga paraan ng mundo, o sa paraan ng ating pamumuhay bago tayo naligtas, at sa pagpayag sa Banal na Espiritu na gawin ang anumang kailangan Niyang gawin upang maiayon tayo sa larawan ng Kristo na nabubuhay sa loob natin.
  - Sa halip na kasiyahan sa sarili, ginagawa natin ang pagsasakripisyo sa sarili.
  - Sa halip na bigyang-kasiyahan ang sarili, ginagawa natin ang pagtanggap sa sarili.
  - Sa halip na luwalhatiin ang sarili, niluluwalhati natin si Kristo sa lahat ng ating sinasabi at ginagawa.
  - 2 Corinthians 7:1 – **“Linisin natin ang ating sarili sa lahat ng karumihan ng laman at espiritu, na gawing sakdal ang kabanalan sa pagkatakot sa Diyos.”**
  - Mga Taga-Efeso 5:1-5 – **“Maging tumulad kayo sa Diyos, lumakad sa pag-ibig, gaya ng pag-ibig ni Kristo sa atin, at ibinigay ang Kanyang sarili para sa atin, na isang handog sa Diyos na may masarap na amoy, ngunit ang pakikiapid, karumihan o kasakiman, huwag hayaang. matawag man sa inyo, ayon sa nararapat sa mga banal; Kahit na ang karumihan, o ang walang kabuluhang pananalita, o ang mahalay na biro, na hindi nararapat, kundi ang pagbibigay ng pasasalamat. Sapagkat ito, alam mo, na walang mapakiapid, taong marumi, o taong sakim, na isang sumasamba sa mga diyus-diyosan, ang walang mamanahin sa kaharian ni Kristo at ng Diyos.”**
  - Ang pagpapatunay ng ating kaligtasan ay inihayag ng pagbabago ng ating buhay.
    - Hindi na tayo lumalakad ayon sa takbo ng mundong ito.
    - Lumalakad tayo sa paghahangad ng kabanalan, kung wala ito ay hindi natin makikita ang Diyos.
    - Ang Diyos ay hindi nagtakda ng pamantayan - Siya ang pamantayan, at hindi Niya ibinaba ang Kanyang pamantayan para sa Kanyang mga anak.
    - Mateo 5:48 – **“Maging sakdal kayo, gaya ng inyong Ama sa langit na sakdal.”**

3. Upang matakot sa Diyos - vs. 17 – 19 – “Kung tatawagin ninyo ang Ama, na humahatol nang walang pagtatangi ayon sa gawa ng bawat isa, ay magsikilos kayo sa buong panahon ng inyong pananatili rito nang may takot; Yamang nalalamang hindi kayo tinubos ng mga bagay na nasisira, gaya ng pilak o ginto, mula sa inyong walang layuning paggawi na tinanggap ng tradisyon mula sa inyong mga ninuno, kundi ng mahalagang dugo ni Kristo.”

- Ang salitang Griyego na isinalin sa talatang ito bilang “takot” ay hindi nangangahulugang “matakot sa Diyos,” ngunit igo ang Diyos, igo ang Diyos, at bigyan Siya ng karangalan na nararapat sa Kanyang banal na pangalan.
- Pinayuhan ni Pedro ang mga Kristiyanong nahaharap sa pag-uusig na igo ang Diyos nang higit pa kaysa sa takot nila sa mga umuusig sa kanila, dahil habang hahatulan ng Diyos ang kanilang mga mang-uusig, hahatulan din Niya sila para sa kanilang tugon sa mga umuusig.
- Sa halip na asahan na ilalabas ng Diyos ang Kanyang galit sa mga umuusig sa kanila dahil sa kanilang pananampalataya, kailangan nilang hilingin sa Diyos na dagdagan ang kanilang pananampalataya upang maging Kanyang mga saksi sa mga umuusig sa kanila. Mateo 5:43-47

Mga Application:

- Habang hahatulan ng Diyos ang katampalasan, kalikuan at kasamaan na nangyayari sa mundo ngayon, hahatulan din Niya ang

saloobin ng ating mga puso sa mga makasalanan at di-matuwid.

- Sa loob ng maraming taon, inilagay ng mga Kristiyano ang kanilang pag-asa sa mga sistemang pampulitika, hudisyal, at edukasyon upang itatag, subaybayan, at kontrolin ang moral na pag-uugali ng ating lipunan.
- Bagama't dapat nating ihalal ang mga maka-Diyos na tao sa pampublikong katungkulan, **hindi tayo mangahas na maglagay ng ating pag-asa sa kanila, o tayo ay mabibigo.**
- Awit 20:7 - ***“Ang iba ay nagtitiwala sa mga karo, at ang iba sa mga kabayo: nguni’t ating aalalahanin ang pangalan ng Panginoon nating Dios.”***

Mga Personal na Pagsusuri:

- Sa Diyos lang ba ang pag-asa mo sa hinaharap?
- Sasabihin ba ng iba na namumuhay ka ng banal?
- Mayroon ka bang malusog na takot sa isang banal na Diyos?
- Kung tayo ay tunay na ipinanganak na muli, mayroon tayong obligasyon na mamuhay sa harapan Niya sa pag-asa, kabanalan, karangalan, at sa patuloy na pag-asam sa Kanyang pagbabalik para sa atin, at sa Kanyang pagbabalik na kasama natin.
- Maranatha - “Darating ang ating Panginoon, at hahatulan niya yaong mga nagtakuwil sa kanya.”